

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenjši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištvu, na katero naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Izpremembe?

Iz Pešte, iz Dunaja in iz Berlina dohajajo sluhi, ki menijo, da vsled odstopa Bismarkovega bode tudi naš magjarski gospod Andrassy od vodstva vnanje politike naše monarhije odstopil. In to je jako verjetno. Andrassy je sam uže rekel, da hodi po stopinjah prijatelja in mojstra v Berlinu, ali da ima njegova politika, po Beustu podedovano vezano „maršruto“. Če je torej res, kar se od vseh strani ponavlja, da je Bismark padel tudi zaradi orientalne politike, zaradi tega, ker nij hotel najtesnejše zveze z Rusijo, potem je logično naravno, da pojde za njim tudi grof Andrassy „na odpust“, kajti cesarji bodo svojo trojno zvezo sigurno ohranili. Če se Nemčija bolj k Rusiji stisne, mora se tudi Avstrija, in se bode, samo da od Andrassyja vojena — ne.

Iz Berlina pak se poroča celò peštanskemu glasilu Andrassyjevemu „P. L.“ da je tam ruski diplomat Ignatiev s posebnim naglasom govoril, kako močno zadovoljen in navdušen je od tega, kako ga je bil cesar avstrijski Franc Josip na Dunaji sprejel. Ker je general Ignatiev naglašal baš cesarja, menijo neki, da nij bil tako „navdušen“ sprejema pri družih diplomatičnih osobah, n. pr. pri Andrassyju. Iz vsega tega, in zlasti, ker se včeraj iz Dunaja čita poročilo, da v vojnem ministerstvu jako brze vojne priprave delajo, ter povsod upanje raste, da bode Avstrija gotovo z Rusijo skupno delala v orijentu, sme se pričakovati večja izprememba v naši vnanji politiki.

Da pa najmanjša izprememba v vnanji politiki za soboj potegne tudi za nas boljšo promembo v notranji avstrijski stvari, — to je bilo uže dovoljkrat od vseh strani doka-

zано. — Prevelicij upanj si sicer nečemo delati, ali izkustvo uči, da nobena osoba in nobena stvar vekomaj ne traje. Če Bismark nij dovolj trdno stal, kdo bi mogel reči, da stoji?

Ali je v Turčiji mir mogoč?

Nedavno smo poročali v svojem listu, da je Sadyk-paša naročil vsem uradom v podonavskem vijaletu, naj zavarujejo vsak konflikt s kristijani. To povelje se sme smatrati kot predoznanjevalec jasnih poročil o uže dogojnih konfliktih, katerim se zdaj še dalje ime: vzbujenje. Saj je vendar v Bulgariji največja nevarnost, da se gromadno klanje zopet začne, ker tam strah pred ruskim zasedenjem vedno neti fanatizem turške drhali ter mu vedno daje nove hrane. Turki pa tudi prav nič ne skrivajo, da nameravajo vse, kar je krščan, posekati, da le prvi ruski vojak sto pi na turška tla; in v provinciji, kjer divji Čerkesi vzdržujejo stalen strah, nij misliti, da bi bili tamošnji prebivalci kristijani varni na življenji in imenji. Bati se je torej najhujšega. Naj se pogleda kamorkoli, povsodje tlačenje, morjenje, ropanje, skrtnjenje, hudičevska zmešnjava najbolj nečloveških strastij; pri vsem tem pa še upanja nij, da bode tega peklenškega počenjanja kedaj konec, nij najmanjše nadeje, da se bode neizrečena beda zljajšala, beda pod katero zdihujejo cele pokrajine, in žuga še drugim, dozdej ne trpečim provincijam.

Kako so Turki posebno v Hercegovini zverinsko divjali, o tem so pisali samovidci. Znani Veselicki-Božidarovič piše v bruseljskem „Nord“ o bedi in strašni siromaščini v Hercegovini ter dokazuje s številkami vse, kar poroča. Od pravoslavnih prebivalcev teh pokrajin jih je zdaj 80.000 v Črnej gori, 25.000 v Dalmaciji, 35.000 jih je pomorila lakota, bolezen ali pa noži turških klavcev, in 6000

mož se bori še z orožjem v roci. Od 150.000 hercegovskih kristijanov jih torej dandenes živi samo še 4000 v deželi, in od teh največ v nedohodnih zavetjih domačih gor. Hercegovina je torej popolnem razuljudena in opustošena, kajti razen v mostarskem in ljubuškem okraji nij niti ljudij niti stanovališč. Polja leže v ledini, neobdelana, živinoreja je uničena, cerkve in hiše požgane. Štiri petine zemlje so pustinja, in zadnjo petino bode prej, nego li kdo misli, zadela taista osoda, ki žuga i Bosniji, kjer je večina okrajev tako opustošena, kakor Hercegovina. Od grških kristijanov jih je dozdej zbežalo 82.000 na Hrvaško in kakih 10.000 v Dalmacijo, ne broječ onega velikega števila, ki so v srbske kneževini našli zavetje. Bosenskih katolicanov je uže pred letom dnij 5000 izselilo se in se še vedno izseljuje. Pa tudi iz stare Srbije, ki se dozdej vstaje nij udeleževala, pobeglo je uže nad 12.000 prebivalcev v Črnogoro, okolo 30.000 pa v Srbijo.

Te številke pač jasneje govoré, nego vsa popisovanja o siromaščini balkanskih kristijanov. Opustošene in oropane provincije, prebivalci, ki so se iz obupanja sprli, konstitucija, katero paše izvajajo, parlament, obstoječ iz figurantov — najnovejše sleparstvo ob zlategem rogu — vse to znači sedanje položje v turške državi. Zdej naj se pa računi k temu še razmera proti Črnejgori, nespremenljiva volja kneza Nikite, ki noče dovoliti nikakega enostranskega miru, ki bi izključeval interese hercegovskih, bratov sedanje stanje Srbije, ki bi porabila vsako priliko, da zopet boj s polumesecem začne — potem naj se pa vpraša najzagrizenejšega diplomata, da-li je v očigled takim razmeram še mogoče, mir z dvema poloma papirja izčarati — k čemer pride uže natančno izraženo držanje Rusije.

Listek.

Prizigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins poslovenil J.)

Osemindvajseto poglavje.

(Dalje.)

Tega Jerica nij niti iskala, niti želela, tudi nij bilo to nikakor vseč velikodušni devojki, ki nij poznala nobene želje dopasti in katere spoštovanje same sebe je bilo razžaljeno, da je gospod Brus tako zaupljivo jej se usiljeval. Še mladeniča od sedemnajstih let ga je poznavala kot lenega in neizobraženega človeka. Njena pravičnost bi bila to izbrisala iz spomina, če bi se bil izpremenil njegov značaj in njegovo življenje, ko se je nekaj let pozneje zopet seznanila z njim. To se pa nij zgodilo; kajti vnanja olikanost, po družbi in

šegi mu podeljena, nij mogla motiti Jeričine razsodnosti; nagloma je opazila, da je ohranil vse stare lastnosti svojega značaja, in da se je njegova le slabo zakrivana ošabnost se močno pomnožila, ter še očitnejše kazala. Še dečko je v Jerico nesramno zijal, ter je iz gole radovednosti povprašal po imenu. Kot mladenič jo je oferklaval, ker mu je bilo dolg čas, ter nij vedel boljšega storiti. A strmel je, da kmetska deklica (za to jo je držal, ker je nij videl nikjer drugje) prav nič nij marala za priliznjene besede in nadležnosti, po katerih bi bila hlepela marsikatera krasotica meščanska; čutil se je, da se še zmenila nij za njegovo občudovanje in da, če jo je dražil, bil je nenavadno pobit. Po gostem jo je obiskal pri cvetlicah v vrtu, a nikdar nij mogel niti njene pozornosti odtegniti od dela, niti jo zadrževati po dokončanem delu. Kadar se jej je približal na sprehodu ter jej v svojej na-

vadni domišljiji omenil, koliko čast jej misli s tem skazati, ohranila je vso svojo spoštljivost, ki je odvrčala njegovo zoperno prilizovanje; kadar jej je skušal osobno izkazati svojo udanost, sprejemala je to za šalo, ter se je odrezovala mu tako živo in bistrumno, da je slaboumni Ben pogostem dvomil, ali nij njega samega osmešila. To se pa nij zgodilo, kot da bila hotela Jerica razžaliti čuti moža, ki jo je zares občudoval, temveč le, ker je zapazila, da nij nikakor odkritosrčen, sama pa je bila spoštljivega ponosa, ki nij mogel prenašati, da bi se kdo igral z njo.

Gospodu Brusu je bilo novo, da je nalletel na gospo, ki se za njegove prednosti še zmenila nij. To mu je izbudilo čestihlepnost tako zelo, da je sklenil priljubiti se Jerici, zato je porabil vsako priliko, da bi prišel v njeno družbo.

Ko se je trudil napeljati jo, da bi visoko

O Bismarkovej politiki

piše dunajsk konservativen list:

„Zakaj Bismark hoče mir v notranjem, je ta uzrok, ker hoče zunaj vojsko. Zato ščuje sicer zoperne mu Ruse, da bi pozneje zopet francosko vojsko uničil, češ, da mu bodo potem Rusi pomagali rešiti „donavsko vprašanje,“ češ da kozak pride po vodi gori, ulan pa doli.

„Rekli smo skupno z Rusom, kajti le o Bismarku je sedaj govorjenje, ki ima svojega starega monarha popolnem v oblasti. Uzrok temu pa je to, da stari Viljem običava reči: „Vse, kar mi je Bismark rekel, se je zgodilo.“ Seveda, kajti Bismark računi na brezmiselnost ljudij, in ne da se tajiti, da je posebno Avstrija njegovim proračunjenjem natančno odgovorila. Ali bode to ostalo — in kako dolgo? Premenjenje, majhen, ali odločno spreminjenje v enem računskem faktorju, in cela predrzna kombinacija se zdrobi v tisoč koscev.

„Po Bismarkovih mislih „nemški rajh“ nij še „dovršen;“ še mu manjka nekaj milijonov Nemcev, ki so enkrat k Nemčiji pripadali. Bismark „bode samo še deset let živel,“ v tem času mora še one Nemce pridobiti. Zdaj pa „velika generalštabna država“ ne more vojske z dvema kotoliškima državama začeti, ako ima v domačej hiši kulturni boj, to, in edino to je uzrok Bismarkovega miru. Bismarku pa nasprotuje veliko mož, ki bi se za svoje ideje dali ma i pobiti, in o katerih ima on uzrok želeti, da bi se kmalu dali.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. aprila.

Izmej sedemnajstih *deželni zborov* se jih je 5. t. m. dvanaest sešlo. V vseh so bile podobne si uvodne fraze slišati. V koroškem zboru je predsednik naglašal teške čase v materialnem obziru, pa menil, da bode dežela vendar še zmagala priklade. — V štajerskem deželnem zboru je deželni glavar Kaiserfeld v svojem ogovoru omenjal, kako stroški nekaterih rubrik vedno raste, a se zmanjšati ne morejo, ker so v zvezi ali z državnimi ali z deželnimi postavami, ki jih je večina prostovoljno sklenila. Dalje opominja, kako je Avstrija v trgovini trpela zadnje leto zaradi orientálnih homatij, slabih letin in neresenih razmer z Ogersko in pravi, da višjih priklad dežela ne more nositi.

Pod naslovom „furor teutonicus na Češkem“ prinaša „Politik“ članek, v katerem pripoveduje, da so ustavoverni nemški časniki na Češkem naravnost odbili deželnega

in državnega poslanca tudi našim bralcem znani nasvet o „srednji stranki“, pravičnej obema narodnostima, da celo, da so nemški listi zaradi tega surovo opsovali in izdajalca zvali tega nemškega moža, ker je mislil, da Nemcem nij treba, da bi bili Slovonom briči. Opsovali so ga!

Vnanje države.

Iz Londona se poroča 6. aprila, da je ruski protokol bil angleškemu parlamentu predložen. — Depesha Derbyjeva pravi, da je Ignatievjevo potovanje imelo namen, nazore ruske pojasniti. Po svojih žrtvah Rusija ne more svoje vojske 500.000 mož nazaj potegniti brez vidnih in gotovih poroštev za zboljšanje stanja kristijanov pod Turkom. Car želi iskreno miru, a ne miru za vsako ceno. Rusija želi sloge držav in meni, da bode podpis protokola mogel ohraniti mir. —

Turški sultan baje hoče Mithad-pašo zopet v domovino in na vladno poklicati. — Turška vlada ne bi mogla, ko bi tudi hotela razpustiti fanatizirano vojsko, pravijo magerski dopisniki.

Iz **Odece** se telegrafuje, da se v drugej polovici aprila še tri veliki vojni oddelki pričakujejo kot pomoč južnej ruskej armadi. Teška artilerija se vedno iz Bobrajska na Prut privaja.

Bismarkov naslednik nij še najden. Zopet se bolj govori o Manteufflu. Dalje je poklican tudi poslanik Münster iz Londona.

Papež, ko je slišal, da bi utegnil biti monsignor Ledohovski izročen nemškej vladi, ponudil mu je pribežališče in stanovanje v Vatikanu. Tako poroča „Osservatore Romano“. A drug list hoče vedeti, da se bodo pri nuncijaturah papeževih razne premembe godile. Jacomini bi prišel iz Dunaja v Rim, na Dunaj pa Vanutelli.

Dopisi.

Iz Gorice 6. aprila. [Izvirni dopis.]

V četrtek 5. t. m. je bil slovesno odprt Goriški deželni zbor, oziroma inštalacija novega deželnega glavarja dr. Pajerja in njegovega namestnika Winklerja. Po slovesnej maši so šli poslanci v deželno dvorano, kjer jim je vladni zastopnik baron Rechbach predstavil novoimenovanega deželnega glavarja, potem so se vršile vladne ceremonije. Glavar pozdravi navzoče poslance, razvija svoj program, najprej v italijanskem, potem nadaljuje v slovenskem jeziku blizu tako-le:

„Pozdravljam vas gg. slovenski poslanci, ter vam zagotavljam, da pripoznavam enakopravnost slovenskega naroda na Goriškem, vaše terjatve bodem si prizadeval nepristransko izpolnjevati in ne bodem delal razločka med eno ali drugo narodnostjo na Goriškem. Prosim vas torej, da mi blagovolite tudi vi izkazati svoje zaupanje.“

Je Grahamove našel v Novem Orleansu; in v čast je njegovemu razumu, da jo je še bolj spoštoval, primerjaje jo z ošabnimi hčerami novošegnega življenja. Nij se obotavljal, to jej omeniti uže rečeno jutro, ko jo je z očitno radostjo spoznal ter jo spremljal. Pomnožena toplota njegovih besed, ki so sedaj izvirale iz odkritosrčnosti, je vznemirjala Jerico, ter jo prignala k resnobnemu sklepu, da se ga bode ogibala bolj ko mogoče. Kmalu se bode pokazalo, kako težko jej je bilo držati se tega sklepa.

Drugi dan po ravno popisanem se je vrnil gospod Graham proti poldnevu iz mesta. Stopivši k mladima gospojema v veži, raztegnil je časnik, dal ga Katinki in jo pozval, naj ga mu glasno čita.

„Kaj pa naj čitam?“ rekla je Katinka, časnik skoro nevoljno prijemši.

„Uvodni članek, če hočeš biti toliko dobra.“

Kaj ne? res, lepe besede je govoril g. glavar, a bati se je, da bode ostalo — pri besedah, katerih lepo doneti glas se je razbil med stenami deželne dvorane. Sploh je bil govor tako nekako mrzlo sprejet od navzočnih poslancev.

Po polu dne so se peljali poslanci obeh narodnostij posloviti se od obče priljubljenega razglavarja grofa Coroninija v Šentpeter. V imenu Slovencev je govoril g. Pagliaruzzi in v imenu Italjanov De Dottori.

Coronini jih je sprejel ginjen tolike vdanosti od poslancev obeh narodnostij, ter se je srčno zahvalil. — Ob 6. uri zvečer je bila v deželni dvorani verifikacija in oddanje računov deželnega odbora; prihodnji vtorek bode prvo zborovanje.

Kakor se italijanskim listom poroča, pojde tudi v Gorici bivajoči grof Chambord ob priliki papeževe 50 letnice v Rim poklonit se sv. očetu.

Onega morilca v Biljah, o katerem sem poročal v štev. 77 „Slovenskega Naroda“ od petka, je sodnja uže zasačila ter dela v senco.

V Gorici imamo sedaj krasne spomladanske dneve in narava se pripravlja vreči raz sebe zimsko obleko ter okrasiti se z dišečim cvetjem.

Z Dunaja 5. aprila [Izv. dop.] Naznanjamo vam žalostno vest, da smo včeraj po polu dne pokopali dr. Janeza Klemenčiča. Pokojni Klemenčič je bil izvrsten narodnjak, in jako čislán mej Slovenci na Dunaji, ker on je bil poštena duša. Mi smo vedeli, da je Klemenčič uže pred novim letom bolehal, ali kdo bi slutil, da bo tako nenadoma umrl; vzela ga je pljučna bolezen. Nekoliko znancev in g. prof. Jos. Stritar so spremili pokojnega Klemenčiča do groba, ker drugi niso poizvedeli o njegovej smrti. Pokojni ima še nekje na Slovenskem starega očeta, naj mu tedaj vaš cenjeni list naznani žalostno vest, da je njegov sin uže mej mrtvimi, njegov sin, katerega smo ljubili in čislali in ga bomo ohranili v vedno prijaznem spominu. Tako je zopet izgubila naša slovenska domovina svojega zvestega sina in borilca, ki bi lahko še mnogo storil bil za čast in dobro našega naroda, katerega je tako goreče ljubil.

Iz Ribnice na slovenskem Štajenju 4. aprila [Izv. dopis.] Povsod, kjer še čuva majka Slava, prepevajo se slovanske pesni. Klafarske pesni se vedno bolj izgubljavajo; umetne narodne pesni pa dobivajo pot v našo lepo domovino. Pa saj je uže zadnji čas, da

Katinka je obračala in obračala časnik, ozirala se je nagloma po straneh gori in doli in je rekla potem, da ne more najti uvodnega članka.

„Gospod Graham jo je začuden pogledal, potem pa je molče pokazal na zaželeni sestavek. Počela je; a komaj je prečitela prvi stavek, ustavil jo je gospod Graham ter je nepotržno rekel: „Ne čitaj tako naglo, jaz le besedice ne razumem.“ Sedaj pa je nasproti tako potegovala besede, da jo je slušatelj zopet ustavil ter prosil njeno sestričino, naj dalje čita.

Bela je gnevajoči Katinki vzela časnik ter je čitala članek do konca, vendar je morala na par mestih ponavljati in razumnejše čitati.

„Gospodine, kaj hočete še kaj slišati?“ vprašala je.

o njem mislila, vjel se je v lastno zanjko. Če prav se mu nij posrečilo, da bi se Jerica zanimala zanj, vendar vam nij ostal neobčutljiv nasproti njenej mičnosti. Celo razmerno slabi razum Benjamina Brusa je presodil, kako daleč prekosiva Jerica vse devojke njenih let; in živa nje izvirnost je bila tako očitno nasprotje neumnosti novošegnega življenja, da ga je nazadnje vsega očaralo.

Njegova vstrpnost in sila ste počeli nekoliko nadlegovati predmet njegovega občudovanja, predno je jesen zapustila hišo gospod Grahamovo. Veselilo jo je, ko je kmalu potem slišala, da je spremljal mater v Washington, ker bila je zagotovljena, da ga ne bode videla mesece in mesece.

Gospod Brus je obžaloval, da zapusti Jerico. A v radosti in raztresenosti po južnih mestih se mu je kmalu posrečilo, da je prav zadovoljen živel. Spomnil se je je zopet, ko

ljudstvo opušča umazano petje in se vedno bolj in bolj poprijema lepih narodnih pesnij. Tako se vzbuja narodna zavest, goji ljubezen do milega nam naroda. Tudi v naši okolici opazujem, da se mej fanti in dekleti še vedno širi lepo slovensko petje.

Rodoljuba mora to veseliti; in jaz sem tega mnenja, da bi se po mogočnosti širile lepe narodne pesni mej narod; pa da bi se tudi nabirale lepe narodne pesni. Jaz najdem v tukajšnjih krajih še precej dobrega narodnega zrnja in tukajšnji kraji niso baš tako pokvarjeni, kakor je razvpito po slovenskem Štajerskem. Nekaj takih pesnij imam že nabranih. Ako vam je ljubo, g. urednik, vam morem postreči. (Poslijte jih Matici, ki take reči nabira. Ur.) Vsak rodoljub naj bi nabiral take narodne pesni. Naš Vodnik je bil tudi marljiv nabiratelj. Vodnik je dekleta in fante k sebi vabil, ter dal take pesni prepevati; on je pa besede pisal. Imamo tudi druge za to zaslužene možake slovenske, kateri so se trudili v tem podvzetju. To dan denes ne delajo le Slovenci, ampak vsi Slovani se pečajo s takim nabiranjem. Seveda, je veliko pesnij slabih; tudi nemajo (? Ur.) mere; a vendar vsaka zbirka je dobra. Poznam ruskega profesorja gosp. Baudouin de Courtenay, kateri je na Goriškem več časa nabiral take pesni, pa tudi povesti.

In nemški pesnik Grün je uže dejal: „Ein Volk, dessen poetische Psyche in solcher Verklärung den Deckel ihres Sarges bricht, ist als eine neu gewonnene Provinz, als ein neuer Zuwachs an Kraft, Eigenthümlichkeit und Schönheit im Reiche des menschlichen Fortschrittes und humaner Bildung zu begrüßen.“

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Denes bode predstava v slovesno razsvetljenem gledališču na čast deželnemu zboru, pri kateri bode vojaška godba svirala. V začetku slavnostna ouvertura, potem se bode prvokrat predstavljala francoski igrokaz v 3 dejanjih, „Velikodušni morski kapitan“, kateri je beneficijant, gosp. Franjo Schmidt, sam v slovenski jezik prevel. Želimo našemu vrlemu predstavljavcu nalog junakov in ljubimcev polno hišo.

— (Ljubljanski mestni zbor) je imel sejo 5. t. m. Volitve III. in II. razreda se potrdijo enoglasno. K volitvam I. razreda omeni g. Klun, da se je pri obravnavi o

„Da. Kaj nočeš poiskati „poročila o bro-dih“ in mi prečitati imenik prihodnikov.“

Bela srečnejša, nego Katinka je našla „poročila o ladijah“ ter je jela čitati: „Kanton, 30. aprila, ladija Ana Marija, kapitan Raj, r—a—z—tov. — Kaj pa to pomeni?“ „Raztovorjena, naravno. Dalje.“

„P—l—i—“ pismenkovala je Bela ter je bila ves čas v strahoviti zadregi.

„Nespamet!“ mrmral je gospod Graham ter jej je častnik skoro iz rok strgal. „Ne vedeti, kako se čitajo poročila o ladijah! Kje je Jerica Flintova! Edina deva je, ki mi je zmerom vse znala. Katinka, ali je nočeš poklicati?“

Katinka je šla, če prav nerada po Jerico ter jej je povedala, kaj bode. Jerica se je začudila. Od onega dne, ko je bila sklenila zapustiti hišo Grahamovo, nij je nikdar več pozval, naj mu glasno čita. A ubogala je,

reklamacijah pokazalo, da poročilo dotičnega odseka glede davkov nij vselej zanesljivo, in da se je pri enem volilcu manjša svota odboru naznanila, kakor jo v resnici plačuje. Ne trdi ravno, da se je to zgodilo nalašč, vendar se kaj takega leko primeri, ker nekateri plačujejo raznotere davke. Da se to ne bo več zgodilo in volilec ne krčila volilna pravica, nasvetuje, da naj se celo poročilo pred dotično sejo izroči odbornikom, da jim bode mogoče pretresati ga na vse strani in pravično razsojevati. G. Lasnik predloga ne ne ume, in g. Klun ga še enkrat ponovi v nemškem jeziku. Dr. Supan ugovarja, da ta predlog nasprotuje mestnemu statutu, ki natančno določuje, kako naj se pri volitvah ravna. Tudi natančevanje samo ne zadostuje, ampak treba je povedati fakta. In če se ne verjame uradnemu poročilu, kako se bo verjelo privatnemu? G. Klun ga zavrača, da to ne nasprotuje statutu, ki ne določuje, katere priloge naj se odbornikom izročujejo in katere ne: tudi imenuje volilce, katerim se je godila krivica. G. Kaltenegger omenja, da je to samostalen nasvet, ki se denes ne more rešiti; njemu pritrjuje tudi g. Schrey. Pri glasovanju se volitve potrdijo, g. Klun pa svoj nasvet umakne ter si pridrži, da ga bode stavil pred prihodnjimi volitvami. 2. O cesti, ki jo hočejo napraviti od dolzega grabna do Podpeči se vname dolg razgovor, ki kaže, da reč nij prav jasna; zato se sklene, jo še enkrat izročiti magistratu, ki naj jo vsestransko prevdari, ter se posvetuje tudi s cestnim odborom okolice ljubljanske in potem jo še enkrat odboru predloži v obravnavo.

— (Valvazorjeve kronike) je izšel ravnokar 7. zvezčič, ki mej drugim obsega dve izvrstno originalu podobno ponarejeni karti.

— (V vodo padel) je včeraj 14 leten dijak pri Janeževij usnjarnici; izlekel ga je iz vode nek pekovski učenec.

— (Vabilo) k besedi dne 8. aprila 1877 v gospod Dvornikovej gostilni v Krškej vasi. Program: Prolog. Govori gospica Ivanka Drenikova. Petje. Izvršuje Krško pevsko društvo. Tombola. Dobitki darovani od Krškovaških in Čatežkih gospe in gospic. Ples. Čisti dohodek bode se podaril vdovi umrlega tukajšnjega občinskega sluga, zapustivšega sedmero dec. Vstopnina prosta. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.

— (Celjsko učiteljsko društvo) je imelo 5. t. m. svoj redni shod, kojega udeležitev se ne more obila imenovati. Obravnave

došla, vzela stol, ki ga je Bela pri vratih pustila ter je jela čitati poročila o ladijah. Kar nič nij slišala, ampak čitala je razna poročila po vrsti, po kateri jih je gospod Graham želel slišati.

Stari gospod v svojem naslonjači je protinasto nogo opiral na nasprotni stol ter je bil izvenredno vesel in zadovoljen. Ko ste Bela in Katinka otšli v svojo sobo, opomnil je: „Kaj ne, Jerica! to je zopet enkrat tako, kot je bilo v nekdanjih dnevih?“ Zamižal je in Jerica je kmalu zapazila, da je zadremal.

Ker je videla, da bi ga morala probuditi, ko bi šla mimo njega, odložila je častnik ter je hotela vzeti delo iz žepa (kajti Jerica je bila redkoma brez dela), ko je pri vratih zapazila senco. Ozrivši se, zagledala je istega človeka, o katerem je bila prejšnji dan sklenila, da se ga bode ogibala.

(Dajje prih.)

in sklepi bili so zanimivi. Društvo se je obrnilo z dvema peticijama na slavni deželni zbor, v katerih prosi: a) da ostane okrajnim šolskim svetom pravica, učitelja imenovati, da se te pravice ne polasti deželni šolski svet, kakor je v predlogu. b) Učiteljsko društvo opozoruje na oni §. šolske postave, ki govori o petletnih dokladah in pravi, da naj se med definitivne učitelje, kojim se ta petletnica izplačuje, prištevajo tudi definitivni podučitelji, ker imajo ti poslednji učitelji enake dolžnosti in bremena.

— (FZM. baron Kuhn) je, kakor se nam piše, 5. t. m. zvečer ob 7. uri pripeljal se v Logatec ter z njim še dva višja častnika, drugo jutro so se odpeljali proti Hotedršici do Godoviča, da si ondotne kraje ogledajo.

— (Poskusil.) Te dni je šel v Trstu nek fakin s svojo materjo na sprehod ob morji; naenkrat se zakadi v vodo, da bi vtonil. Pa zgodilo se mu nij nič hujšega, kakor da se je zmočil, kajti zlekla sta ga takoj dva mornarja iz vode.

Razne vesti.

* (Samoumor.) Pri Kremzu se je od vseh čislani zdravnik Oto Kamel sunil z nožem v srce iz žalosti, ker mu je umrla soproga.

* (Žalosten nasledek poroke.) Neka dekle iz Ravfala na Ogerskem se je ta predpust omožila ter je odšla na možev dom. Na velikonočne praznike pa je prišla k svojej materi in se jej je tako „inak storilo“, da se je veliki petik — ustrelila.

* (Kneeginje na grmadi.) V Indiji je nedavno umrl knez nepavlski, Jung Bahadur. O njegovih zadnjih urah pripoveduje nek indijsk anglešk list to le: 25. febr., ki je bil ravno bogovom posvečen dan, šel je knez v Bajoniti, pa bi se kopal v svetej reki; šel je še pred solnčnim vzhodom v vodo, umil se, kakor mu njegova vera zapoveduje, potem pa se je vsedel zraven na klop ter je molil. Kmalu potem so služabniki zapazili, da se knez ne gane, šli so zraven in so videli, da je mrtev. Poslanec je šel hitro v glavno mesto, da bi obznanil to nesrečo njegovim trem ženam. Vse so tekle k truplu in so sklenile darovati se za dušni blagor svojega moža. Svak jim je zastoj odgovarjal; grmada je bila iz vsakovrstnih dišečih lesov sestavljena. Potem so se žene kopale, molile in braminom dale miloščino. Potem so nekaj zaradi vlade naročile in nekaj ujetnikov osvobodile. Potem so šle pogumne na grmado, ena je vzela glavo moža v naročje, druge dve pa vsaka eno nogo. Služabniki so nastavili netila okolo grmade, sin ranjkega jo zapalil in kmalu je bilo vse — pepel.

Danajska borza 7. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	63	gld.	65	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	67	"	60	"
Zlata rent	76	"	90	"
1860 drž. posojilo	110	"	40	"
Akcije narodne banke	813	"	—	"
Kreditne akcije	149	"	40	"
London	123	"	15	"
Napol.	9	"	84	"
C. k. cekini	5	"	78	"
Srebro	107	"	70	"
Državne marke	60	"	40	"

Podpisani priporočam nov patentiran mlin

Diminuteur

in garantiram, da ako se ga z roko goni, več ko en stari mernik koruze, pšenice, rži, ajde itd. v eni uri zmelje. Z vodo, soparjem ali živino zmelje v primeri moči toliko več in tako izvrstno, da dosedaj še z nikakoršno mašino doseženo nij bilo. Tudi vsakovrstne rude, minerale, cement, barve, kosti, žveplo, ježice itd. zmelje v najfinejši prah.

Anton Rudolf

(67—3)

v Kamniku na Kranjskem.

Tržne cene

v Ljubljani 7. aprila t. l.

Pšenica hektoliter 10 gl. 40 kr.; — reč 6 gld. 80 kr.; — ječmen 5 gld. 60 kr.; — oves 4 gld. 20 kr.; ajda 5 gld. 85 kr.; — prosó 5 gld. 20 kr.; — kornuza 5 gld. 60 kr.; krompir 100 kilogramov 5 gld. 36 kr.; — fižol hektoliter 7 gld. 50 kr.; masla kilogram — gl. 96 kr.; — mast — gld. 84 kr.; — špeh frišen — gld. 68 kr.; — špeh povenjen — gld. 75 kr.; jajce po 2 kr.; — mleka liter 7 kr.; govednine kilogram 40 kr.; — teletnine 44 kr.; — svinjsko meso 60 kr.; — sena 100 kilogramov 3 gld. 15 kr.; — slame 2 gld. 95 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 7 gld. 50 kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Dr. Valentin Zarnik

ima svojo odvetniško pisarnico v tistih prostorih, kjer je bila poprej bilježniška pisarnica ranjega notarija gosp. dr. J. Rebiča, nasproti „Križankom“ (ali mestni delegirani sodniji), pri tleh, hišna številka 181, nova 19. (79—3)

Vsem bolnikom, kateri bi v prav kratkem času bili radi rešeni od svojega trpljenja po tisočkrat dobro se izkazavši zdravljenu, se branje slavne, v 68 natisih izšle, 500 strani močne knjige: Dr. Airy's Naturheilmethode ne more dosti priporočati. Cena 60 kr. avst. velj. dobiva se po vsakej knjigarni, ali pa proti pošiljanju 12 pism. mark po 5 kr. tudi direktno od Richter's Verlags-Anstalt in Leipzig. Spričevala, katerih je v knjigi veliko tiskanih, so porok temu, da nihče ne bode nezadovoljen položil te ilustrirane knjige iz rok. Vspehi govore! (330—12)

Tržne cene.

6. aprila:

Pri Slonu: Košir iz Kranja. — Poche iz Trsta. — Prešer iz Laškega trga. — Artel iz Kranja.

Pri Amié: bar. Kuhn iz Gradca. — Kren, Wolf iz Kočevja. — Müller iz Dunaja. — Tornago, pl. Valentsits iz Gradca.

Pri Zamorel: Menzinger iz Gorenjskega.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

izdeljuje **Gabriel Piccoli**, lekar na dunajske cesti v Ljubljani. Tudi najboljši in najcenejši pripomoček za čiščenje ust. 1 škatljica zobnega praška . . . 40 kr. 1 steklenica ustne vode . . . 60 kr. (53—42)

M. Lentsche,

prodajalnica špecerijskega in materialnega blaga,

Preširnov trg, tik železnega mostu,

priporoča svojo veliko zalogo barv za sobne malarje in mastilce, kakor tudi čopiče vsake velikosti, na drobno in debelo po najnižji ceni. (75—3)

Izvrstne mineralne barve

surove v kosovah, kakor tudi dobro smlete, se vedno dobojo po nizki ceni pri Albert Janez vitez pl. **Hoeffern-Saalfeld**, posestniku rudokopov ter privavnice za mlenje rudinskih barv v Logatcu. (83—2)

Sledeča priznavalna spričevala najbolje dokazujejo izvrstne učinke

Wilhelmovega snežniškega zeliščnega alop.

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchenu. Köstelwald, pošta Kupferberg, 23. aprila 1876. Prosim Vas, da mi pošljete s poštnim povzetjem 2 flaši izvrstnega Wilhelmovga snežniškega zeliščnega alop. Spoštovanjem **Franc Jožef Fiedler**, Köstelwald št. 51.

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchenu. Unter-Lanzendorf, pošta Maria-Lanzendorf, 8. febr. 1876. Prosim Vas, da mi prej ko moč s poštnim povzetjem pošljete 2 flaši Vašega slavnostnega Wilhelmovga snežniškega zeliščnega alop pod mojim naslovom. Spoštovanjem **Karel Mappes**. (394—9)

Oni p. n. kupovalci, ki moj izvrstni snežniški zeliščni alop, ki ga uže od leta 1855 napravljam, pravega dobiti želé, naj vselej jasno zahtevajo

Wilhelmov snežniški zeliščni alop.

Poduk rabljenja se vsaki flaši priča.

Zapečatena originalna flaša stane 1 gold. 25 kr. in se vedno frišen dobiva pri nareja cu samem

Fr. Wilhelmu, lekarju v Neunkirchenu, Nižje Avstrijsko.

Zadelovanje se računa na 20 kr.

Pravi Wilhelmov snežniški zeliščni alop se dobiva tudi le pravi pri mojih gospodih jemalcih

v Ljubljani: **Peter Lassnik**,

v Postojni: J. A. Kupferschmidt, lekar; v Zagrebu: Sig. Mittlbach, lekar; v Celji: Baumbachova lekarna in F. Rauscher; v Gradci: Wend. Trunko, lekar; v Gorici: A. Franzoni, lekar; v Kranji: Karel Šavnik, lekar; v Mariboru: Alojzi Kvandest; v Rudolfovom: Dom. Rizzoli, lekar; v Trbižu: Alojzi v. Prean, lekar; v Trstu: C. Zanetti, lekar; v Beljaku: Ferd. Scholz, lekar.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Pravi Wilhelmov

antiartritični antirevmatični

kri čistilni čaj

(kri čisteč proti revmatizmu in protinu)

je kot

spomladanjsko zdravljenje

edino gotovo vspešno kri čistilno zdravilo,

ker so ga prve medicinske avtoritete

„v Evropi“

z najboljšim vspehom rabile in potrdile.

Odločno dober,

učinek izvrsten,

vspeh odličan.

Z dovoljenjem c. k. dvorne pisarne vsled sklepa. Dunaj 26. marca 1818.

Proti ponarejanju zavaruje varstvena marka, ki je postavljena. Dunaj, 12. maja 1870.

Varovan z najvišjim patentom nj. c. kr. Veličanstva. Dunaj, 7. dec. 1858.

Ta čaj čisti ves organizem; kakor nobeno drugo sredstvo preiskuje vse dele telesa in oddaljuje z notranjim rabljenjem vse nečiste, zaležane bolezenske snovi iz njega; tudi je učinek gotovo trajen.

Temeljito ozdravljenje protina, revmatizma, otročjih in zastaranih trdovratnih boleznij, vedno gnoječih se ran, kakor tudi vseh spolovnih in kožnih boleznij, mozoljev na telesu in obrazu, gob, sifilitičnih otekin.

Posebno ugoden vspeh je kazal ta čaj pri naplilenji jeter in vranice, kakor tudi pri hemoroidah, zlatenici, hudih boleznih žilev, kit in čenkov, potem tiščanje v želodci, zapiranje sape, zapiranje doljnega telesa, težave pri puščanju vode, polucijah, možki slabosti, tok pri ženskah it.

Bolezni, kakor škrofeljni, bezgavke se hitro in temeljito zdravijo, če se čaj neprenehoma pije, ker je mlo raztopujoče in na vodo goneče zdravilo.

Veliko spričal, priznavalnih in pohvalnih listov, ki se na zahtevanje zastoj pri pošiljajo, potrjuje, da so te besede resnične.

V dokaz navedenega navajamo tukaj vrsto priznavalnih pisem:

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchenu. Bohorodezan, 18. februarja 1876.

S tem se Vam zahvaljujem, da ste mi poslali Wilhelmov antiartritični antirevmatični kri čistilni čaj in Vam ob enem naznanjam, da mi je ta čaj prav dobro služil. Spoštovanjem **Leib Rieger**.

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchenu.

N. Szalonta, 15. februarja 1876. Potrjujem, da je od Vas dobljeni Wilhelmov antiartritični antirevmatični kri čistilni čaj mene in moje prijatelje rešil revmatizma. Vsled tega Vas prosim, da tudi mojemu znanu gospodu Martinu Vukoniću v N. Szalonti pošljete 4 pakete Wilhelmovga antiartritičnega antirevmatičnega kri čistilnega čaja. Spoštovanjem **Mat. Hrabor**. (396—3)

Pred ponarejanjem in prevaranjem se svari.

Pravi Wilhelmov antiartritični antirevmatični kri čistilni čaj se dobiva le iz prve meunarodne fabrikacije Wilhelmovga antiartritičnega antirevmatičnega kri čistilnega čaja v Neunkirchenu pri Dunaji ali pa v mojih zalogah, zaznamovanih po časnikih.

Eden paket, v 8 dozah, po predpisu zdravnika pripravljen, z naukom rabljenja v različnih jezicah 1 gold., posebe za kolek in zavoj 10 kr.

V priložnost p. n. občinstva se Wilhelmov antiartritični antirevmatični kri čistilni čaj tudi dobiva pri mojih gospodih jemalcih

v Ljubljani: **Peter Lassnik**,

v Postojni: Jos. Kupferschmidt, lekar; v Zagrebu: Sig. Mittlbach, lekar; v Celji: Baumbachova lekarna in F. Rauscher; v Korminu: Hermes Codolini, lekar; v Gorici: A. Franzoni, lekar; v Gradci: J. Burgleitner, lekar; v Guttaringu: S. Vatterl; v Hermagoru: Jos. M. Richter, lekar; v Karlovcu: A. E. Katkič, lekar; v Celovci: Karel Klemenčič; v Kranji: Karel Šavnik, lekar; v Mariboru: Alojzi Kvandest; v Metliki: Alfred Matter, lekar; v Mozirji: Ivan Tribuč; v Ptujem: C. Girod, lekar; v Rudolfovom: Dom. Rizzoli, lekar; v Samoboru: F. Schwarz, lekar; v Trbižu: Alojzi v. Prean, lekar; v Trstu: J. Seravalle, lekar; v Beljaku: Math. Fürst; v Varaždinu: Dr. A. Halter, lekar; v slov. Bistrici: Ivan Janos, lekar; v slov. Gradci: Jos. Kaligarič, lekar.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.